

ISTEN FIÁNAK SZENT VÉRE

2013. február 3.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege
belső használatra –

Drága Mennyei Atyánk köszöntjük a dicséretünket, Varga István vezetésével a vokált, és az Úr Jézus jelenlétében hálaadásokkal fordulunk hozzád. Megáldjuk Atyám a mai összejövetelt a Jézus nevében. Fölemeljük a szívünket, megnyitjuk a szívünket, Atyám! Taníts minket erre a szent közösségre, hogy életünk minden percében közelebb és közelebb kerülhessünk, ebben a szent meghitt közösségben a Te kijelentéseidhez, a Te hangodhoz, hogy meghallhassuk ezt a hangot mindenkor. A szerelmes hangot, aki hív minket, és mindenkor engedelmesen válaszolván igent mondunk erre a hangra Jézus nevében. Ámen.

Az Úr szerelmében, az Úr jelenlétében vagyunk ma. Kérlek, köszöntsd a szomszédodat, hogy érezze, itt ma a szeretet köreiből fogadjuk őt nagy örömmel. Ha valaki először jött, érezze, hogy az Úr Jézus Krisztus lakozik itt, az Ő szerelmében.

A hozott zsebkendők fölött mondunk imát. Köszönöm drága Mennyei Atyám a Te drága kegyelmedből megtanítottál minket, hogy kezeink rátevésével *szent erő* árad. És ez az erő, ahogy árat Atyám, a zsebkendők megtelnek ezzel, és a ruhadarabok megtelnek ezzel a drága gyógyító *kenettel*, Atyám. Jézus nevében, ahogy a betegek testéhez ér, ez az *erő kilép a hit szavára*, a Jézus hatalmában, és *megtörnek* a betegségek, és eltávoznak a fájdalmak. És jelek és gyógyulások sokasága következik Atyám, a Te kegyelmedből a Jézus mindenható nevében. Ámen. Ámen.

Az új dalnak a refrénjét énekeltük el még párszor. Ebben olyan nagy öröm van. Ezt a dalocskát csak most tanulgatjuk, mindenkinek új, de annál gyönyörűbb, az Úr közössége, és az Úr szerelme van benne. Nyissuk meg a szívünket, hogy az Ő *szerelmének az olaja* had folyhasson. Köszönjük az Úrnak, hogy ez a dal megszületett, egyházunknak a gondozásában született a dal, és ezt a dalt itt, ebben a templomban énekelték először az Úrnak, Jézus nevében.

Hiszem, hogy sok keresztény meg fogja szeretni, és nagyon sokan fogják énekelni, mert az a közösség, amelyre az Úr vágyik, annak az *öröme* benne van a dalban, és hordozza ezt a *kenetet*, és ahogy a szívünk ezt megérzi, úgy vágyik rá egyre inkább. Ahogy ezt a szent közösséget forgatjuk, úgy növekszik a szívünkön. Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Azt szeretném jelezni elsőként, hogy magamban állok itt, mert a drága Sanders pásztorunk és apostolunk még Ausztráliában családlátogatáson élvezi a jó időt, a meleget. Most vagyunk így utolsó vasárnap magunkban, jövő vasárnap már itt lesz veletek. Megáldjuk minden útjában, szeretjük és *tiszteljük* őt, *áldást* parancsolunk minden útjára, hogy azok beteljesedjenek. Jézus nevében, és *imádkozunk* érte. Köszöntjük őt egy tappsal, talán hallgat minket. Ámen.

Az előjáróinkról mindig meg kell emlékezni, mindig *első helyre* kell őket helyezni, mert ez a *tisztelet*, ahogy azt kifejezzük az Úr felé, és feléjük, ez a *tisztelet visszafolyik* az életünkre. Szeretném nektek mondani, hogy ha esetleg az ördög abba az irányba vinne benneteket, hogy inkább kritizálnátok, mint imádkoznátok érte, azonnal forduljatok el attól az útiránytól.

Mert az *előjáróknak* szükségük van az imádságra, *támogatásra*, és legutolsó helyen van szükségük arra, hogy *megkritizálják* őket. Remélem, ezt ti nem is gondoltátok soha, hogy ilyet tennétek. Ha mégis találkoznátok ilyen hangokkal, *forduljatok el* azoktól. Ugyanis ezek a hangok *nem visznek előre*. A Jézus nevében mondtam ezt nektek, nagy szeretettel. Ámen!

Azt szeretném kérdezni, hogy imádkoztatok-e ma értem? Mert ha nem, akkor most összecsomagoltam volna, és hazamentem volna, mert az *igehirdetőnek* itt elől, olyan szempontból nincs könnyű dolga, hogy meg kell találnia, hogy *miről* akar szólni az Úr.

Mert az *Úr szívéből* kell szólni, amikor itt elől van az igehirdető. A Bibliának óriási témakörei vannak, és hatalmas lehetőségek, hogy melyik témát vegyük elő, és miről szóljunk. Arról kell pontosan *szólni*, amiről az *Úr szíve* akar nektek *kijelentést* adni.

Hiszem, hogy ezt ma megtaláltam, hiszem, hogy az Úr akarataiban leszek ma itt, hogy az *Ő szája szól*. Hogy nem engem láttok, hanem *Őt látjátok*, hogy nem az én hangomat halljátok, hanem az *Ő hangját* fogjátok meghallani. És személyemtől függetlenül az Úr maga *kijelentést* fog tudni adni a szívetekre, a szolgálatom által, amelyet végtelen *alázattal* töltök ma itt be, ezen a helyen, és *kegyelemnek* tekintem, hogy itt állhatok.

Köszönöm ezt a helyet Neki, és keresvén az Urat, azt vettem az Úrtól, hogy ma Isten Fiának a *szent véréről* szeretnék szólni nektek. Ez a témakör azért nagyon fontos a keresztények életében, mert *amíg nem értik* meg a *szent vér szerepét*, és feladatát az életükben, addig az imádságokban és a közösségekben nem tudnak *elmélyülni* úgy, ahogy Isten azt szeretné.

Nagyon kevés az egy óra, az az idő, ami rendelkezésünkre áll arra, hogy *mélyiségeiben* tárgyaljuk a *vért*nek a feladatait, és *funkcióit*. Az Ószövetségtől kezdve *végig kísér* minket a vérontás, a véráldozat, a vér mint *engesztelés*, a vér mint *váltság*, és a vér mint *oltalom*, a vér mint *megtisztító* erő, a vér mint *életet adó* erő.

Tehát nagyon-nagyon bőséges ez a témakör, és csak apró elemeit emeltem ki a terveim szerint, aminek minden egyes eleme egy szánt-szándékos célzás lesz arra, amit ma szeretnék a végére kikerekíteni. Egy gondos válogatást fogtok hallani abból, amit az Úr javasolt, hogy ma elétek tárjak. A Jelenések könyvében szeretném kezdeni az Ige olvasását.

JELENÉSEK 5,9–10.

9. ... Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecsétjeit, mert megöleltél, és megváltottál minket Istennek a Te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből.

10. És tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön.

Mondja ezt a Szentírás, a Jézus nevében. Ámen! A szent vért az erejéről, Isten Fia *vértének erejéről* csak a *megváltottak* ismerhetik ezt a *titkot*.

Ez volt az a szent vér, ami megváltott minket Istennek. Írja itt az Írás: a Te *véred által* van ez a *megváltás*. Ez a szent vér – amivel ma megismerkedünk közelebből –, *képessé tesz* minket arra, hogy a kijelentések, és a *megértések* által *felemeljen* a hatalom helyére, és a *trónra helyez* minket. Egyedül a szent vérben való *kijelentés* tudja ezt meghozni nekünk.

A szent vér *áldásai* hatalmas mértékeket tudnak öltetni az életünkben. Csak a *megváltottak* ismerhetik meg ezt a *titkot*, hangsúlyozom. Csak a *megváltottak* *használhatják* a szent vér erejét az életükben. A szent vérben ugyanis egy olyan *erő* van jelen, amely képes minket a *trónra* emelni. Tettél minket *királyokká* és papokká, a Te *véred által*!

► A szent vér *áldásait*, ha fel szeretnénk sorolni, akkor talán az első helyen azt említenénk, hogy a vér mint *váltság* jelenik meg az Írásokban. A Kolosse 1,13 írja, hogy a szent vér váltott meg minket: Akiben van a *mi váltságunk*, az Ő *vére által*!

► A Róma levél 3,24–25-ös versekben az *engesztelésről* hallunk ennek a gyönyörű vérenek. Engesztelő áldozat az Ő *véreben* – írja ott a Szentírás. Jézus vére egy *engesztelő áldozat* volt.

► A *békesség*, amit az ember a keresztyén létére élvezhet az életében, ebben a szent vérben van. A Kolosse 1,20 írja, hogy *békességet szerzett* nekünk az Ő keresztyének *vére által*.

► A szent vérenek egy másik hatalmas áldása a *megtisztító ereje*. Róma 5,9-ben írja: *megigazultunk* az Ő *vére által*. Az Ő szent vére által van a mi megigazításunk.

► Megint másik helyen, az Ige így utal a szent vére, a Zsidó 12,24-ben, hogy a *meghintés* véréhez járulunk, ami jobbat beszél, mint az Ábel vére. Meg kell tanulnunk a *meghintés erejét* az életünk felett, amikor a vér meghintése van az életünk felett.

► Fogunk hallani a mai napon még a szent vérenek az *éltető erejéről*, amikor a szent vér lüktet az életünk felett. És mint ahogy az emberi testben, a fizikális testben a vér kering, és a *vér juttatja el* minden sejthez az életet, és az a vér *tisztítja meg* a sejteket, és *ad életet*, ugyanilyen módon rendelte el Isten a Krisztus Testében a *szent vér keringését* és lüktetését.

Egy *életet ad* Krisztus Teste minden tagja számára, egy *megtisztító*, éltető erőt ad, ha meglátjuk, és megértjük szellemben, hogy miként kering ez a szent vér a Krisztus Testében. A Krisztus Testében kell, hogy jelen legyen és keringjen.

► A szent vérben van egy erő (ezt ma már másodszor hangsúlyozom, és még fogom mondani), amely képes arra, ha ezeket *megértjük* és átlátjuk, akkor a *trónra helyez* minket, Isten királyságának a trónjára. Arra a trónra, ahova *Jézust* helyezte, ültetett *minket* is.

Királyokká és papokká tesz minket ez a szent vér. És *uralomra rendel* el minket, hogy *uralkodjunk* az életben az egy Jézus *Krisztus által*. Mindez a szent vérben van. Hallelúja! A bátorság, ami itt ma jelen van, hogy *bátorságot* fogunk venni az Igéből, ez már most hallatszott. Köszönöm ezt a Hallelúját, hogy megindul a szívetek.

ZSIDÓ 9,20.

20. És ezt monda: Ez azon szövetség vére, amelyet Isten számotokra rendelt.

Ebből ki kell azt hallani, hogy a szent vér, *Isten rendelése* a számunkra. Ez egy nagyon erős szó. Isten elrendelte az ember számára *váltsággént* a szent vért. Szeretném, ha együtt tennénk erről egy megvallást. Rövid kis megvallást, így fog szólani: *A szent vér számomra Isten rendelése, hogy éljek vele*. A szent vérrel élni kell, és ez Isten rendelése a számunkra, a Jézus nevében. A Titus 2,14 versében olvassuk:

TITUS 2,14.

14. Aki Önmagát adta érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson magának egy saját (egy tulajdon) népet, jó cselekedetekre igyekezőt.

Itt meg kell látnunk valamit. Amikor Isten azt mondja *Izraelnek* az Ószövetségben, hogy *férjed a te Teremtőd* (ugye olvassuk ezt az Ésaías könyvében az 54,5 versében), és ebből a *frigyből* született egy *Fiú* gyermek.

Izrael az Atyáé és a *Fiának* pedig *tisztított* egy választott és egy *tulajdon népet*, azzal a szent vérrel, amit *váltáságul* rendelt. Látnotok kell, hogy *Izrael az Atyáé*, a Gyülekezet pedig a *Fiúnak* rendeltetett. Nagyon fontos ezt látni. A *Gyülekezet a Fiúé!* Izrael az Atyáé, a Gyülekezet a *Fiúé* azáltal, hogy az Atya szerzett egy szent vért abból a frigyből.

Isten és Izrael között volt egy szent frigy, és abból született egy *Fiú* gyermek, és Isten *rendelt* egy *szent vért* a földön, hogy a földön élő bűnös embert az által *megtisztítsa*. Szerzett magának, tisztított magának egy saját, egy tulajdon népet. Ez Isten ajándéka a *Fiúnak* – a Gyülekezet a szent vér által. Hallelúja!

A *Fiúnak menyasszonyt* szerzett Isten az Izraeli frigyből. Ez azt jelenti, hogy *aki a Fiúé*, az a *Fiú fennhatósága* alá tartozik. Ez úgy kezdődik, hogy a *Fiúnak* a szent vére meg kell, hogy *tisztítsa*. A szent vér kell, hogy legyen *fölötte*.

Amikor az a szent vér, a szövetség vére *betakarja* azt a választott népet, onnantól kezdve semmi fennhatósága *nem* marad az *ellenségnek* a hívő fölött. Az *Úr tulajdonába* kerül, az *Úr Jézus Krisztusé*. Akié a *Fiú*, *azé az élet!* És a *Fiú* a szent vérével *megtisztított* magának egy *népet*, és ez a *Gyülekezet*, ezek vagyunk mi. A szent vér van *felettünk* a Jézus nevében.

Ha az Ószövetséget olvassuk, minden egyes alkalommal, amikor véráldozatról olvasunk, az áldozat bemutatása és a vér kerül szóba, minden egyes esetben az Atya a *hit szemeivel* azt a *szent vért látta*, ami majd a *Golgotán fog kiontatni*. Előképek, árnyékok voltak ezek arra, hogy a szent vér az örök vér, a szeplőtelen vér egyszer a Golgotán *kionttatik*, mert ez Isten szent *rendelése* volt.

Amint az Ószövetségben olvasunk áldozatról, véráldozatról, soha ne felejtjük el, hogy *mire mutatott előre* – a golgotai *véráldozatra*. Ezért, amikor ezeket az áldozatokat olvassuk, akkor a szívünk mindig *nyitva* legyen. Az Ószövetségből nem törvényeket és rendelkezéseket kell kiolvasnunk, mert a *törvény* az be lett *töltve*, és félre lett téve. Hanem *kijelentéseket* kell vennünk abból, mert ezek a *véráldozatok* minden esetben *előképei* egy szent és örökre szóló krisztusi *véráldozatnak*.

Így fogunk ma egy-két ószövetségi helyet megnézni, ahol Isten *vért rendelt* a szövetséges népe számára. Nagyon tanulságosak lesznek ezek. Ha megértjük, *elmélyül* a közösségünk Istennel. Ezért egy-két mózesi helyet meg fogunk vizsgálni tanulságként.

Az első ember *bűnbeesésénél* már láthatjuk, hogy Ádám és Éva bűnbe esett, és az a gyönyörű *dicsőségruha*, ami rajtuk volt, az a dicsőség öltözet, ami körbevette őket, az *eltávozott* róluk. És mezíteleneknek találták magukat, megláttatott az ő mezítelenségük. És Isten az Ő gondviseléséből *felöltöztette* őket. Ruhát készített nekik.

Azt írja az Ige, hogy Isten *állatbőrből* készített ruhákba öltöztette őket. Akár len ruhát is ölthetett volna rájuk. Gondolkodtatok-e már azon, hogy miért pont állatbőrbe öltöztette őket?

1MÓZES 3,21.

21. És csinálja az Úr Isten Ádámnak és az ő feleségének bőr ruhákat, és felöltöztetné őket.

Már itt egy ártatlan élőnek az *életének kioltása* volt szükséges, hogy az az *állatbőr* megjelenhessen. És nem kell mondanom nektek, hogy mi volt a bőr alatt. Annak az állatnak a vére. Jelképesen mutatva, hogy be kellett őket takarni, be kellett őket *fedni* a *szent vérrel*.

A szent vér *oltalmát* jelképezte ez, amikor az Isten állatbőrből készített ruhákba öltöztette őket. Már ez volt az első megjelenési képe annak, hogy Istennek *gondot kell viselnie* majd az emberről, és azt az *elrendelt* szent vért egyszer *ki kell ontani* a Golgotán.

Mózes 2. könyvében a 12. fejezetben olvassuk, hogy a zsidó nép egy rendelést vesz itt Istentől, a *pászka elrendelését* olvassuk. Ebben a szakaszban a szent vér, mint *oltalom* jelenik meg nekünk, az ószövetségi *előképben*.

Nagyon tanulságos ez a rész, és ezt fogom kérni tőletek, ha odalapoztok velem, akkor ezt a pár verset jelöljétek is meg. És emlékezzetek rá, hogy mi volt az, amit a vér az itteni *rendelésben elvégzett*.

Ez az a rész, amikor Izrael az egyiptomi fogságból szeretne kiszabadulni, de a fáraó minden alkalommal megkeményíti a szívét, míg végül Isten az *utolsó csapást* méri ki rájuk, minden elsőszülöttnak a halálát. És kiküldi a pusztító angyalát.

De Izrael népének egy *oltalmat rendel* e csapás alól. Isten egy *bárányt rendelt* el családonként, amit le kellett ölni. A báránynak *épnek* kellett lennie. És nézzük meg, mit kellett tenni a *vérrel*.

2MÓZES 12,7. 13. 21–23.

7. És vegyenek a vérből, és azokban a házakban, ahol azt megesszik, hintsenek a két ajtóféltre és a szemöldökfára.

Kellett venni a *kiontott vérből*, és meg kellett *hinteni* a két ajtófélfát és a szemöldökfát a vérrel. Meg kellett jelölni, hogy itt, ebben a házban *oltalom alatt* laknak, ide a *pusztító nem mehet be*. Nem teheti be a lábát.

13. És a vér jelül lesz néktek a házakon, amelyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelme, mikor megverem Egyiptom földjét.

Egy *oltalmat* rendelt nekik Isten azáltal, hogy a vérből venni kellett, és fel kellett tenni a bejárat *ajtónak* a két félfájára és a szemöldökfára.

21. Előhívá tehát Mózes Izrael minden véneit és monda nékik: Fogjatok és vegyetek magatoknak bárányt családaitok szerint és öljétek meg a pászkát.

22. És vegyetek egy kötés izsópot és mártsátok a vérbe, amely az edényben van, és hintsétek meg a szemöldökfát és a két ajtófelet abból a vérből, amely az edényben van; tiközületek pedig senki se menjen ki az ő házának ajtaján reggelig.

23. Mikor általmegy az Úr, hogy megverje az Egyiptombelieket és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélen: elmegy az Úr az ajtó mellett és nem engedi, hogy a pusztító bemenjen öldökölni a ti házaitekba.

Istennek *pontos rendelése* volt, hogy mit kell tenni a vérrel, és hogy kell élni vele. Ahol ezt megtették, ott az elsőszülöttek *életben* maradtak.

Ugyanezt megtehetjük *oltalomként mi is*, mert számunkra szent vér, a szeplőtelen *Bárány vére adatott*. Ha megtanulunk, az *izsóppal* venni abból a szent vérből, és az izsóppal nem más, mint a mi *hitünk*. A szánk *szavai* és a szívünkben fakadó *hitünk* által, ha veszünk a szent vérből, amely Isten rendelése a számunkra, és megjelöljük az *életünk ajtófélfáit* és szemöldökefáit, akkor az *ellenség* ugyan bekukucskálhat az ablakon, és készíthet terveket, hogy mit szeretne végrehajtani az életünkben, de az *ajtón nem jöhet be*. Az ajtón nem teheti be a lábát. Az életünket nem érintheti! Egy *szent oltalmat* jelenthetünk ki az életünkre! Megjelölhetjük, hogy eddig és ne tovább, itt a *szent vér uralkodik!* Hallelúja!

Ha éltek vele, *védelmet hoz* az életetekre. Ugyanis azt a területet, amelyet *megjelölünk* a szent vér *vonallal* így, az ördög *át nem lépheti*. Ez egy *előkép* volt, amit olvastam nektek. Oda a pusztító angyal nem tudott bemenni. A te életedet így *körbe kell venni* a szent vér vonallal, a Jézus nevében. Az izsóppal, ami a mi *szívünk hite*, és a *szánk szavai*, és meg kell *húzni* azt a *vérvonalat* az életünk körül.

Ez egy tanulságos rész, így kell *élni* a szent vérrel, meg kell *jelölni*. Ez a terület *Istenhez tartozik*. Ez *megszentelt föld*, ide az ellenség a lábát nem teheti, a Jézus *nevében* kell ezt tenni. *Teljhatalmunk* van erre.

Jób könyvét rengeteget forgatják a keresztények, és sok-sok minden ilyen és olyan ítéletet kiolvasnak belőle, meg olvassák egymásra. Mi most erre nem használjuk, hanem egy igeverset nézünk meg, ami nagy tanulság arra, hogy miként lehet *élni a szent vérrel*, és az milyen *áldást hoz* az életünkre.

Tehát az *Ószövetséget*, mint látjátok, szabad olvasni, de csak annak a tükrében, hogy *milyen áldásokat készít* majd általa nekünk Isten az *Újszövetségben*. És semmi többre!

Jób egy istenfélő ember volt, azt írja az Írás, az 1. fejezetben olvassuk ezt, hogy nagyon gazdag ember volt. Mennyi marhája volt, 7000 juha, 3000 teve, 500 igabarom, 500 szamár, a leggazdagabb ember volt.

Ez a Jób istenfélő és istenhívő ember volt, sok gyermeke atyja, és *naponta áldozott* a gyermekeiért. Naponta ölte le az állatokat, és a *vérükkel áldozott*, gondolván, hogyha a gyermekei esetleg *vétenek* Isten ellen, akkor *ne számíttassék* be nekik.

A sátán elmegy az Isten elé, és elkezd vádolni, hogy avagy bizony nem megáldottad Te ezt az embert? És felsorolja azokat az áldásokat, amikkel Isten Jóbot megáldotta.

JÓB 1,10.

10. Avagy nem Te építettél-e sővényt Jób köré, és vetted körbe házát és mindenét, amije van? Keze munkáját megáldottad, marhája igen elszaporodott e földön.

Azáltal, hogy Jób az áldozatait mutatta be naponta, egy *védőfalat épített fel* az élete köré. Sővénynek mondja, de mondhatnánk ezt védőkerítésnek, vagy védelem falnak is. Nézzük meg az áldásokat, hogy *milyen áldásokat hozott* az, hogy Jób *áldozott* Istennek?

Ha mi a szent vérrel való közösségünket kiépítjük, és megtanuljuk a *papi áldozatainknak* a tisztét ebben... Ugye mi *királyokká* és papokká tettünk. Nekünk is kell *áldoznunk* Isten előtt. Az áldozatoknak mindig nagyon szoros *közük* volt a vérhez.

Ha megtanuljuk a viszonyunkat a szent vérrel, hogy *milyen közösséget* rendelt benne nekünk az Úr, hogy *miként rendelte* el a szent vért a számunkra, és *hogyan éljünk* vele, akkor ugyanez lesz a részünk.

Egy *védőfal* épül ki körénk, és *mindenünk köré*, mind a házunk köré, és minden javunk köré ki tudjuk építeni. Mindenünk köré, amink van. Sorolja: a kezünk munkája áldott lesz (még mindig ezt az Igét olvasom), és mindenünk, amink van.

Nekünk ma már nem marhánk van, de lehet néhány autónk, vagy épület, vagy munkahelyi dolgaink, ami csak a *hatáskörünk* alatt van. Amire *kiterjeszthetjük a hitünket*, és amit az Isten *ránk bízott*, arra egy szent *védelmet* hozhatunk az által, ha *papi tisztünket* elvégezzük, mint ahogy Jób tette. Nagyon tanulságos.

Jób, amilyen csapásokon átment, a *félelmei* miatt került oda különben. Ezt most nem fogjuk taglalni, most csak azt nézzük meg, hogy a szent vér mit hozhat a számunkra, ha azzal meg tanulunk úgy élni, ahogy azt Jób tette az akkor elrendelt szövetség szerint.

Visszakanyarodunk a Mózes 2. könyvére. A *mózesi szövetség* megkötését tanulmányozzuk. Isten miután kihozta a népét Egyiptomból, és kiszabadultak, Isten egy *szövetséget rendelt* a népe számára. A 24. fejezet a szövetség megkötéséről szól.

Isten elrendeli Mózesnek, hogy menjen fel a hegyre, és Isten jelenlétében lehet, és kijelentéseket vesz, és veszi a törvénytáblákat. Mózes megy fel a hegyre, és jön le a hegyről. De a nép *nem közeledhet* Istenhez mindaddig, míg egy napon azt nem mondja Isten Mózesnek, hogy *szentelje meg* a népet *vérrel*.

2MÓZES 24,6–8.

6. Mózes pedig vevé a vérnek felét, és tölté a medencébe: a vérnek másik felét pedig az oltárra hinté.

7. Azután vevé a szövetség könyvét, és elolvasá a nép hallatára; azok pedig mondák: Mindent megteszünk, amit az Úr parancsolt, és engedelmeskedünk.

8. Mózes pedig vevé a vért, és ráhinté a népre, és monda: Ímé, a szövetségnek vére, melyet az Úr kötött titeletek, mindama beszédek szerint.

Isten egy *vért rendelt* el a szövetségében, amivel meg kellett *hinteni a népet*. Ekkor a nép 3 milliós volt. Képzeljétek el, hogy mennyi vérré volt szükség. Mennyi állat leölésére, hogy a nép minden tagját Isten rendelése szerint Mózes meghinthesse vérrel.

Miután ezt megtette, a nép *megszentelődött* általa. Ekkor szól úgy Isten, hogy most, hogy a *vér ott van* a népem *felett*, most lemegyek hozzájuk, és most már *köztük* lakozom. És készítetek nekem szent hajlékot, hogy *köztük* lakozhassam.

A *szent vér*, hasonló módon *szenteli* meg az ő népét, és hoz minket egy közelségbe, *közösségbe* Istennel. Eggyé leszünk Istennel általa. Kellett látnotok, hogy a *vér kiontása* volt szükséges ahhoz, hogy Isten *lakozást* vehessen a népe között.

Meg kellett hinteni Mózesnek a népet, a könyvet, minden tartozékát majd később a sáornak. A rendelkezések szerint meg kell *hinteni* a vérrel. Még egy részt fogunk megnézni a 3Mózes könyvéből, a poklos ember tisztulását, a poklos ember megtisztulásának törvényét.

Isten erre egy törvényt adott. Amikor valaki poklos, más néven leprás, az mondhatjuk, hogy olyan, mint amikor a mai világban valaki bűnös. A bűnös embernek a megtisztulása, lehet egy párhuzama ennek, és meg fogjuk nézni, hogy milyen gyönyörű párhuzam van közte.

3MÓZES 14,4–7.

4. Akkor parancsolja meg a pap, hogy hozzanak a megtisztulandó emberért két élő, tiszta madarat, cédrusfát, karmazsint és izsópot;

5. Azután parancsolja meg a pap, hogy az egyik madarat öljék meg cserépedényben, forrásvíz felett.

6. Az élő madarat pedig vegye azt, és a cédrusfát, a karmazsint és az izsópot; és mártsa be azokat és az élő madarat a megölt madárnak vérébe a forrásvíz felett.

Hogy mennyire specifikusan *meghatározza* Isten, hogy kell két madár, és az egyik madárnak meg kell halnia, és annak a vérébe kell a bemártani a másik madarat, a cédrusfát, a karmazsint, az izsópot. Ezek mind-mind a *kereszt előképei*.

Az *első madár*, aki áldozat lesz, és akinek a vére kifolyik, az Jézus *Krisztus kereszthalálát* jelképezi. Az izsópot, a *mi hitünket* jelképezi majd, hogy kell vennünk majd a szövetségünk véréből. A cédrusfa a *keresztfát* jelképezi, ahol Jézusnak meg kellett halnia. A karmazsin Jézus Krisztus *szenvedéseit* jelképezi.

Minden egyes elemnek meg van a maga feladata és jelentése. Az élő madarat bele kellett mártania ebbe a vérbe, és innen olvassuk tovább, hogy mit kellett tenni ezzel a vérrel:

7. És hintse meg a poklosságból megtisztulandó embert hétszer...

A 6. vers pedig így szól: Az élő madarat pedig vegye azt, és a cédrusfát, a karmazsint és az izsópot; és mártsa be azokat és az élő madarat a megölt madárnak vérébe a forrásvíz felett. És *hintse meg* a poklosságból megtisztulandó embert *hétszer*.

Ezzel a *vérrel* meg kellett hinteni a *poklost, hétszer*. A pap szolgálata volt ez. Hét meghintésre volt szükség. Utána pedig: ... és **ítélje azt tisztának; az élő madarat pedig bocsássa szabadon a mezőre.**

Ez a madár pedig Jézus *Krisztus feltámadását* jelképezi. Hogy mennyire pontosan rá lehet látni a Krisztusunknak a véráldozatára: a mi drága Krisztusunknak is a *vére hétszer* kellett, hogy *kifolyjon* a testéből. Ezeket pontosan írja nekünk a Biblia.

1. Gecsemáné kertjében, ahol Jézus Krisztusunk *vért verejtékezett*. Az Ő szent testéből a vér először akkor jött elő. A bűnös embernek ugyanis ugyanígy 7 meghintésre volt szüksége.

2. Zsidó főtanács előtt, amikor *kitépték a szakállát*. Ésaías 50,6 versben találjuk ezt: A hátamat odaadnám a verőknek, és orcámat a szaggatóknak. Kitépték a szakállát.

3. Szent vére folyt Pilátus előtt, amikor *töviskoronát* tettek a fejére.

4. *Megkorbácsolták*, ekkor nagyon sok vére kifolyt, mert ez a korbácsolás nagyon kegyetlen dolog volt. Nem egyenlő az ostromozással. A korbácsolásnál üvegszilánkokat és szögeket erősítenek a bőrszíjak végére. Ahogy ezt ráverik minden alkalommal az áldozatnak a hátára, beleragad és kitépi a húst bőröstől. Az egész háta húsdarabokból állt, mire a 40 korbácsütés végére értek. Rengeteg vére folyt itt ki a korbácsolásnál Jézusnak.

5. Mikor a *kezeit által szegezik*.

6. *Lábait szegezték* a keresztre. Pontosan meg kellett lennie mindannak, amit az Ószövetségben előre mutatott Isten.

7. *Oldalát szúrták át*. Miután meghalt, kilehelte a lelkét, a katona dárdával megnyitotta az oldalát. Azt olvassuk, hogy víz és vér folyt ki belőle. *Utolsó cseppig* ki kellett folynia a szent vérnek itt a földön.

Ez volt a *mi meghintésünk*, a bűnös ember meghintése *hétszer*. Hét ponton, a szent Bárány testéből. Ez Isten áldozata volt a *bűnös emberért*. Köszönjük, hogy ez *elvégeztetett*, a Jézus nevében.

Ez után következett a *hétszeri* meghintés után a poklosnak a megtisztulása, még nem vagyunk a végén. Egy *újabb véráldozat* követi, egy *bárány*nak a *vérével* kell a papnak szolgálnia.

3MÓZES 14–17.

14. És vegyen a pap a vétekért való áldozatnak véréből, és kenje meg azzal a megtisztulandó ember jobb fülének cimpáját, és az ő jobb kezének hüvelykét, és jobb lábának hüvelykét.

Három helyen kellett megkenni a papnak a *megtisztulandó* embert. Meg kellett kenni a *füle* cimpáját vérrel, a jobb *kezének* hüvelykét, a jobb *lábának* hüvelykére kellett, hogy vér kerüljön. Mindennek meg van a maga jelentése.

15. Vegyen a pap az olajból is, és töltsön a papnak a bal tenyerére.

16. És mártsa be a pap az ő jobb kezének ujját az olajba, mely az ő bal tenyerén van és hintsen az olajból az ujjával hétszer az Úr előtt.

Az *olajból* is kellett *hétszer* hinteni. Látod-e? Ha tovább olvasod, ugyan ezeket a pontokat a papnak meg kellett kennie, olajjal is.

17. A maradék olajból pedig, amely az ő tenyerén van, kenje meg a pap a megtisztulandó ember jobb fülének cimpáját, jobb kezének hüvelykét és jobb lábának hüvelykét a vétekért való áldozat vérén felül.

Ahova a vér került, oda a papnak *olajt* is kellett kenni. Kellett olajt tenni a *fülére*, a *keze* hüvelykére, a *lába* hüvelykére. Mutatja ez azt, hogy ahol jelen van a mi szent véráldozatunk vére, ott tud a mi drága *Szent Szellemünk* az *Ő olajával*, az *Ő kenetével* kiáradni.

Pontosan végigolvashatod. A szent vérnek ki kell *ontatni*, rák kell *kerülni* az áldozatra. És ha meg lett *hintve* a szent vérrel a bűnös, akkor *megtisztult*, és utána jöhet az *olajjal* való megkenetés. A Szent Szellemben való *áradásunk*, kiáradásunk. A Szent Szellem *tüze* az életünkre. Nagyon pontos *képe* ez annak, amit Isten velünk *Krisztusban elvégzett*.

► A *fülnek* megkenése jelenti azt, hogy csak Istentől *hallunk* az életünkbe. Az ellenség hangját nem halljuk meg soha. Mindig célirányosan, és csak Istentől hallunk, és az ellenség hangját nem halljuk meg. Ez a *fülnek* a megkenése.

► A jobb *kezünk* hüvelyk ujjának megkenése mit jelent? Mit jelképez? Azt jelképezi, hogy *kezünk* minden *munkája áldott* lesz, mert ott van a szent vér oltalma rajtad. És utána a papnak az *olajjal* is meg kellett kennie. A *szent vér*, és a *szent olaj* ott van a kezünkön, amihez csak nyúlunk, *áldott* lesz, és minden munkánkat *áldottá* teszi az Úr. Ezt jelenti.

► Mit jelenti a *lábunknak* a megkenése? Minden *utunk beteljesedik* az *Ő* szent akarátában, és oltalmában. Ha te *hivatkozol* a szent vérre és a szent olajra, amivel a te Főpapod megkent téged, akkor a te lábad minden lépése *szent oltalom* alatt van. Nem tévelyeghetsz!

Nem mehetsz téves utakra! Mert a szent vér gondoskodik erről. Oltalom alatt vagy. A *szent olaj* elvégzi, ami pontosan rá lett kenve azokra a helyekre, ahova a pap vért tett. Ezeket a leprás, bűnös embernél olvassuk.

Ugyanezeket az *elemeket* elolvashatjuk a *pappá szentelésnél*. Egyeznek, mintha szóról-szóra kimásolták volna, és megtalálod ezeket a 2Mózes 29,20-ban. Ugyanígy megtalálod a vér fülre, a hüvelyk újra és a lábujjra való kenését. Fel kellett kenni a papnak a vért és utána az olajt.

Egy az egyben ezeket az elemeket megtalálod azért, mert ezek nagyon-nagyon fontosak abban, hogy mi a *papi* szolgálatunkat *betölthessük*. Ezeket tanulmányozni kell, és gondolkodni kell rajta. *Mit szerzett* nekünk a szent vér?

A drága Úr Jézusunk szent véréről szeretnék néhány nagyon fontos pontot ennek kapcsán megjegyezni. Gondoljunk abban, hogy amikor az Ő szent vére *kiontatott* – és felsoroltuk a hét helyet –, *mi történt* azzal a vérrrel, ami *kifolyt* az Ő drága testéből? Az Ő drága edényéből?

Ugye az a szent vér a Gecsemáné Kertben és a többi helyen a *földre* hullott, a földre folyt. Ennek minden cseppje *drága* volt Isten szemében. Ezt össze kellett *gyűjteni*. Ez nem maradhatott a földön. Ezt a vért gondosan össze kellett *gyűjteni*, minden cseppjét.

A Biblia nem utal rá ugyan, hogy ez hogyan történt, de bizonyára egy *angyal* volt az, aki *összegyűjtötte* a vér minden cseppjét. Van egy mozzanat, amiről csak sejtésünk van, amikor Jézus feltámad a halálból, és a sírkertben találkozik Mária Magdalénával.

Mária Magdaléna nagy örömeiben a lábához akar borulni, és meg akarja Őt érinteni, és Jézus azt mondja: „Ne érints engem, mert nem mentem még fel az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz.” Azért nem lehetett Őt megérinteni, mert épp *úton volt*, hogy felmenjen a mennybe, és *bemutassa* az engesztelő *áldozatát*. A szent vért kellett *fölvinnie* a Szent oltárra.

Ez volt az a momentum – Mária Magdalénával történt találkozása után –, amikor *átadatott* Neki a szent vér. És ezzel a szent vérrrel kellett, hogy *felmenjen* és *áldozzon* a mennyei oltáron. *Bemutassa* az Ő véráldozatát. Ez egy nagyon fontos momentum.

Jézus épp *felmenendő* volt az Atyához ennél a találkozásnál, ezért *nem érinthette* Mária Magdaléna az Ő testét. Később azután, miután ez az áldozat *bemutatásra* került, *visszajön* a földre Jézus. És több helyen olvashatjuk, hogy *megérinthetik* Őt. Egyik helyen Jézus maga is mondja, hogy érintsetek meg engem.

Nagyon fontos pont volt ez, hogy a *bűnös* test *nem érinthette* az Ő *feltámadt*, megdicsőülte testét, és a *vért*, amit vitt fel. Nem szennyezhetette be a bűn. A zsidók levele nagyon fontos abból a szempontból, hogy olvassuk, és látunk benne párhuzamokat az ószövetségi templomáldozatok, és az újszövetségi áldozatok elemzése között.

Ennek a tanulmányozásakor nagyon-nagyon sok világosság jöhet hozzánk. Két pontot szeretnék megemlíteni. Hosszú fejezeteken keresztül olvashatjuk ezt. Tanítja Pál a megtért zsidókat arra, hogy lássák a különbséget a kettő között.

Egyik nagyon fontos pont, ahol megtudjuk, hogy a mi Krisztusunk nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő *tulajdon vére által* ment be, *egyszer és mindenkorra* a mennyei szentélybe, *örök váltságot* szerezve.

ZSIDÓ 9,12.

12. És nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkor a szentélybe, örök váltságot szerezve. Hallelúja!

Ez nagyon *fontos kijelentés*. Ugyanis nem idegen vérrrel ment áldozni a mennyei szentélyben. Volt egy *földi szentély*, ahol a papok áldoztak az ószövetség elrendelés szerint, és

idegen vérrel áldoztak. Ezért ezeket *évről-évre* be kellett mutatni, ezeket az áldozatokat. Nem voltak képesek tökéletessé tenni az odajárulókat, azt írja az Írás.

Nem volt képes, mert *állatok vére* volt. Ártatlan állat élete benne volt abban a vérben, amivel áldoztak, de az csak egy állati vér volt. Az földről való vér volt, és Istennek ez *nem volt elegendő* a bűn *eltörlésére*.

Neki szent vérre volt szükség ahhoz, hogy a mi bűneink eltörlőssenek. Ezért volt szükséges ez a *szent vér elrendelése* a számunkra, hogy az Ő tulajdon vérével, az Úr Jézus Krisztus *saját vérével* mehessen be a *mennyei szentélybe*, hogy *bemutassa* ezt a véráldozatát.

Jézus ezt *megtette*. Bement oda. Itt írja az Írás, hogy az Ő tulajdon vére által ment be oda. A vérét, ahogy *vitte* be a mennyei szentek szentélyébe, át kellett *haladni* ezzel a vérrel ez egeken is.

A [legyőzött sötétség erői] fejedelemségek, hatalmasságok mind *látták* ezt a szent vért, ahogy Jézus ment fel az Atyához a mennyei szentek szentjébe. A másik fontos, hogy *milyen* szentélybe *hatolt be* Jézus a vérrel?

ZSIDÓ 9,24.

24. Mert nem kézzel csinált szentélybe ment be Krisztus, amely a valódinak csak képmása, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk.

Mert a *földön kézzel készített* szentélyek voltak. Mindig a mennyeknek *hasonlatosságára* kellett megépíteni. Magába a mennybe ment be. A valódiba, az *eredeti szentélybe* ment be, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk. Örök, szent vérrel ment oda be.

Amikor Jézus megjelent ezzel a szent vérrel – ami Isten rendelése volt a számunkra –, a mennyei szentek szentjében, akkor egy nagyon *fontos pillanat* következik, ami egyszeri és *megismételhetetlen* volt. Ahogy Jézus Isten elé állt az Ő szent vérével, Isten a szent vér felett egy esküt tett. Egy *szövetséget kötött* Isten, a Fiával! A szent vér felett.

Az *Újszövetséget* ugyanis Isten nem emberrel kötötte, hanem az *egyszülött Fiával*, ami tévedhetetlen, örökkévaló és mindig igaz. És a szent vér felett esküdött meg Isten. Vérszövetség az is, de nincs benne az emberi hiányosság és az emberi pontatlanság. Szent és tiszta és örökkévaló.

Isten *esküdött* meg a Fiának, hogy valamennyi *szellemi áldás* valóban a *megváltottaké*! Ez egy *örök eskü*, megváltoztathatatlan eskü. Isten *szava* eskütétel a szent vér felett, az Ő egyszülött Fiának.

Szívedhez hatolt-e ez? Ez nem emberi szó volt. Ez megváltozhatatlan. Minden *áldás valóságos* a számodra. Te pedig a *Fia képviselőjében* léphetsz be ide, a Krisztus Testének *tagjaként* ebbe a szövetségbe.

Vagyis, hogy te tartod a szavad vagy sem, hogy meginogsz vagy sem, ez ezt a szövetséget nem érinti. Ez örök, ez biztos, ez áldott és a szent vér pecsétjével van *elpecsételve*. Zsidó 12,24 mondja, hogy járulunk az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz.

ZSIDÓ 12,24.

24. És járulunk az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintés véréhez, mely jobbat beszél, mint Ábel vére.

Felhívja a figyelmünket, hogy *járuljunk oda*. Ott van fent *számunkra* az elrendelt szent vér. És miért? Mely jobbat beszél, mint Ábel vére.

Megtudjuk, hogy a szent vérnek van egy *hangja*, ami *megszólal* felettünk, akik odajárulunk. És ez a szent vér *hangja* mindazt szólja, ami Isten *esküvése* volt. Mindazokat az *áldásokat* szólja az életed felett. Meg fogjuk látni, hogy Ő az egyik *tanú* erre.

A szent vérről még egy nagyon fontos dolgot tudnunk kell, mielőtt igazán tudunk majd *imádkozni* a szent vérben. Ezt is el fogom mondani, mit értek ez alatt, hogy a „szent vérben imádkozunk”.

A szent vérről tudnunk kell, hogy egyrészt Jézus a *saját vérének* nevezi. Azt mondja: ez az *én vérem*, az újszövetség vére, mely tiérettetek *kiontatott*. Nyilván az Ő *saját* véréről van szó. Másrészt az Atya is a *sajátjának* tekinti ezt a vért. Ezt az Apostolok cselekedeteiben olvassuk a 20,28-ban.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 20,28.

28. Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének (legeltetésére) pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.

Isten a *sajátjának* tekinti ezt a szent vért, a Jézus vérét. Ugyanis ez a szent vér ez *bűn nélküli* volt. Nem emberi módon jött ez a vér elő, hanem *Istentől fogant*. Ma már az orvostudomány bizonyítja, hogy a *magzatnak* a vére, az az *apától* származik. A placentán keresztül a vérnek *nincs köze* az *anya* véréhez. A magzat vére nem közösködik az anyáéval.

Vagyis a Jézus krisztusi szent vér, mivel Ő a Szent Szellemtől fogant, *közvetlenül* az *Atya vére*, és a magáénak is tekinti az Atya. Az Atya szerzett magának szerzett magának saját vért, szent vért, innen a földről, az egyszülött Fiúban, a Jézus Krisztusban. Ezért ennek a vérnek *hatalmas ereje* van.

Ha megértjük ezeket a pontokat, akkor sokkal, de sokkal nagyobb *megvilágosodás* van, és nagyobb *hittel*, és nagyobb *erővel* fogunk tudni *imádkozni*, amikor odaállítjuk majd a szent vért *tanúként* az imáink mellé. Hallelúja!

A szent vér, mivel Istentől való, ezért *bűn nélküli*, és *Isten életét hordozza* magában a szent vér. Nem emberi élet. Ugyanis ha az ember vérét kiontják, akkor az ember vére megalvad és szétbomlik.

Addig *élünk*, amíg a *vér kering* bennünk. Az emberi élet és az emberi vér az mind *múlandó*. Isten vére viszont *örök*. Örökkön-örökké élő vér a szent vér. *Örök életet* hordoz. Isten életét hordozza a szent vér, tudja magáénak, mert az Atyától fogant. Az örök szövetség vérére utal. Nagyon fontos vers ez.

ZSIDÓ 13,20.

20. A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat, Jézust.

Most nézd meg ezt a hatalmas *kijelentést*. A mi Jézusunk meghalt, az Ő vére előtte *kiontatott* a kereszten. És utána a halálból az Atya hogyan tudta *előhozni* az egyszülött Fiút? Hogy a szent *vérré tekintett*.

Az örök szövetség vére által, ami egy élő áldás volt. A vér örökkön-örökké él. A vér által *hozta elő* az egyszülött Fiút a *halálból*. A juhoknak nagy pásztorát. Az örök *szövetség vére* által hozta ki a mi Urunkat, a Jézus Krisztusunkat a halálból.

Ez azt jelenti, hogy ha te megtanulsz a szent *vére tekinteni*, és megtanulod a szent vér *erejét*, megérted a szívedben, a szellemedben, nincs olyan dolog az életedben, amit a halálból *ne tudnál előhozni!* Ha valami haldoklik az életedben, amire nem úgy jönnek a fordulatok, ahogy szeretnéd, nem úgy alakul egy helyzet, nehézségeid vannak. Egy házasság akár.

És *rátéekintesz* a szent vére, és a szent vér *ereje* által *előhozhatod* azt, a feltámadás erejében az *új életre*. A szent vérnek ilyen ereje van. A *feltámadás ereje* van benne! Tessék a szívednek az *izgalomba* jönni, mikor hallod a szent vér erejét, mert eljutunk egy nagyon fontos ponthoz. Jézus nevében.

3MÓZES 17,11.

11. Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, (mondja megint Isten maga) hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne lévő élet által szerez engesztelést. Hallelúja!

Láttad-e, hogy milyen élet van a szent vérben? Isten *saját* élete. Isten *örökélete*. Isten *mindenható élete* van a szent vérben, és ezt az életet és ezt a *szent vért adta* nekünk *engesztelésül* az oltárra. Ezért egyszeri és mindenkori, és örök áldozat. Mert él. A szent vér él.

Jézus élő vérében *Isten élete* van jelen. Ez le kell szögeznünk. Isten *rendelte* nekünk ezt a szent vért, hogy *éljünk vele*. A szent vérnek van egy természete, mint ahogy az emberi testben keringő vérnek is van egy természete. Hogy *lúktet* a testben. Lúktet a vérünk. Ráteszed a pulzusodra az ujjadat, érzed, ahogy a szív ver, *kering* a vér a testben.

Minden egyes szívdobbanásra, a vér *keringését* tapasztalod a testben. Ott, ahol a vér keringése *leáll* a testben, ott *problémák* jönnek. Fekélyesedés, üszkösödés, rákosodás, mindenféle problémák jöhetnek, ha a vér *nem hoz* új életet, ha *nem tisztítja* a sejteket. Ugyanez igaz, a Krisztus Testére. A *Krisztus Testében* a szent vérnek *keringenie* kell.

1JÁNOS 1,7.

7. Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: (Egy „ha” szócskával kezdődött az Ige.) közösségünk van egymással, (Vagyis ezek az élő kövecskéi Istennek, vagy az élő sejtecskéi, így mondja, egyenként mindannyian, mi tagjai a Krisztus Testének.) és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.

Ha mi a *világosságban* vagyunk, és *közösségben* vagyunk egymással. Mi hozza a közösségünket? A *szeretetben* járás. A szeretet *árad* közöttünk. Az egyik sejt a másik sejt között a szeretetnek kell áradni. Akkor nézzük meg mi lesz?

Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának *vére megtisztít* minket minden bűntől, vagyis *kering* ez a vér a testben. Kering ez a vér, *ha közösségben* vagyunk. Látjátok, milyen fontos a *gyülekezetbe járás*? Ahova elrendelt bennünket az Úr, hogy közösségben legyünk?

Ha *közösségben* vagyunk, ez a vér *megtisztít* minket minden bűntől. És itt nem mondja az Ige a bűnvallást, két sorral lejjebb mondja majd. Itt mindenfajta *megvallás nélkül* állítja a Szentírás, hogyha te *közösségben* vagy, *világosságban* és szeretetben jársz, a szent vér *automatikusan megtisztít* téged *minden bűntől*.

Vagyis az a *tisztaság*, ami a szent vérben van, az *osztályrészed lett*, mert a szent vér megtisztít. Fölötted van, lúktet és *kering* az életedben. Mi az, ami keringteti ezt a szent vért a Krisztus Testében?

Az Atya szerelmes szíve, ugye? Pontosan úgy, mint a fizikai testnek a felépítése. A szív keringtet. Nekünk pedig vennünk kell a vérből. Ugye, már a Mózes könyvében is olvastuk, hogy *elrendelte* Isten, hogy *vegyetek* a vérből.

Isten *szolgáltatja* ezt a szent vért, lükteti a szerelmes szíve által Krisztus Testében, nekünk pedig *vennünk* kell a vérből. A vérrel élnünk kell. A vér Isten rendelése a számunkra. Isten egy *közösséget* rendelt a szent vérrel. Nézzük ezt meg.

1KORINTHUS 10,16.

16. A hálaadásnak pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-é? (Ezt kérdezi Pál. Erre csak azt lehet válaszolni, hogy de, igen! Más válasz erre nincsen.) **A kenyér, amelyet megszegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-é?**

De igen. A *hálaadás pohara* az a Krisztus vérével való közösségünk. Vagyis van egy *elrendelt közösségünk* a szent vérrel. Szeretném, ha most megvallást tennél: *Isten közösséget rendelt nekem a szent vérrel!*

Pál felhívja a figyelmünket, hogy ez nem a mi közösségünk? De igen. Egy *közösséged* van a szent vérrel, ez azt jelenti, hogy *vehetünk* a szent vérből. És vennünk is kell. Tennünk kell az *életünkre* a szent vérből. És ahova teszünk a szent vérből, ahova hintünk a szent vérből, ott egy *oltalom* lesz az életünk felett.

Az a vér elkezd *lüktetni*, és Isten erejét fogja hozni. Isten *erejét* fogja szólni. Ahova a *vér* kerül, oda a Szent Szellem kenete, *olaja* kerül, oda *dicsőség* kerül. Meglátatik majd az a dicsőség majd az életeden, a Jézus nevében.

Isten ezt a szent vért az Szent oltárra adta nekünk, olvastuk ezt az Igét. Örök vért. Egy nagyon fontos jellemzője a meghintés vérenek, hogy *megszólal*. Olvastunk már róla Igét. Nézzünk még egy igeverset erről.

1JÁNOS 5,8.

8. És hárman vannak, akik bizonyóságot tesznek a földön: a Szellem, (a drága Szent Szellem) **a víz,** (ami az Ige fürdője, az élő Ige) **és a vér;** (Ő a harmadik tanú) **és ez a három is egy.** – teszi hozzá, *Ők egyet szólnak.*

Három bizonyágtevőt állított Isten a földön az embernek. A szent vérnek tehát van egy *hangja* az életünk felett. *Megszólal* ez a hang, mert Ő a tanú, és jobbat beszél, mint az Ábel vére. Ámen!

Nem kárhoztatást szól, hanem Isten *áldásait* szólja. Ugyanis ez a szent vér jelen volt a földön, amikor Istent a csodákat tette. A szent vér minden egyes *csodáját látta* Jézusnak itt a földön. Ez a szent vér itt jár a földön, *felvitetett* a mennybe, és most itt lent a földön tesz *bizonyóságot* Isten valamennyi szaváról. Isten valamennyi *ígéretéről*, valamennyi *áldásáról*.

Egy *bizonyágtevő*, ami lüktet az életünk felett, ha van róla *ismeretünk* és élünk vele. Egy *segítőtárs*, akit tanú bizonyágtevőnek kaptunk. Ha megtanulunk *élni vele*, akkor egy *győzelmet garantál* az életünk felett. Jól ismerjük ezt az Igét a Jelenések könyvében:

JELENÉSEK 12,11.

11. És ők legyőzték azt a Bárány véreért és az ő bizonyágtételüknek beszédéért; és az ő életüket nem kímélték mind halálig.

Legyőzték azt a Bárány vére által. Mi hozta azt? A drága, szent és szeplőtelen Bárány vére. A szeplőtelen *vér* hozta a *győzelmüket*. Legyőzték azt a Bárány vére által, és a bizonyágtételük beszéde által. *Minden szavadban* ott lehet a szent vér, mint bizonyág, és a szent vér el fogja *pecsételni*, hogy úgy van, a Jézus nevében.

Ahová *vért* teszünk, oda *olaj* kerül, és *beolajozottá* válik az életünk. Hadd hasonlítsam ezt ahhoz, mint amikor a *birkózók* próbálnak egymáson fogást venni. A birkózó be van *olajozva*, az egész teste teljesen. Annyira csúszik ettől az olajtól a teste, hogy az *ellenség* nem bír *fogást* venni rajta.

Ugyanígy *csúszik ki* az ellenség kezéből minden egyes keresztyén, aki *ismeri* ezt az *alapelvet*, és olajban tartja az életét. A *szent vér* meghintésében, és a *bőséges olajban*. Nem tudja megfogni az ellenség. *Nincs fogás* rajta attól a bő olajtól.

Miután a szent vérrel időzöl, és a szent vérnek az *áldásait* egyre jobban megérted, és egyre inkább látod a *feladatait* az életedben, *tanulj meg* a szent vérben *imádkozni*. Hogy mit értek ez alatt? Mert ez így furcsa elsőre. Ez alatt azt értem, hogy *tedd oda minden imád mellé* a szent vért, mint tanúbizonyág-tevőt.

Megmutatom neked, hogy miként is van ez. Van egy helyzet, van egy szükséged, vagy van egy megoldatlan helyzeted, vagy bármi, amit a *trón elé* szeretnél vinni. És úgy érzed, hogy egy egyszerű, rövid ima nem elegendő ebben az esetben, szeretnél egy *bizonyosságot* róla, hogy az imád meghallgattatott és *megválaszoltatott*.

Akkor azt kell tenned, hogy az *Ige vonalán* imádkozol, és ezt mondod, hogy: Atyám, kérek erre a szükségemre orvoslást. Kérek erre a *helyzetre orvoslást*. Ez bármi lehet. *Megoldást kérek* a Te hatalmas kegyelmedből. A Jézus *nevében kérem* ezt Atyám, és a szent vérben *való hitem* által kérem ezt Atyám!

És *hivatkozol* arra a szent vérre, ami által *odaállhatsz* az oltár elé. A szent vérben való hitem által kérem ezt Atyám. Ezáltal a szent vérre *hivatkoztál*, hogy miért mondod el az imádat. A szent vér miatt mondhatod el, aki hallotta Isten esküvését, aki most meghallotta a te imádat, mert ott imádkoztál az oltár előtt.

És amikor *befogadod* a szívedben Isten *válaszát*, akkor kijelented, hogy Atyám, most befogadtam azt, amit kértem, a *megoldás megvan* nekem, a *szívembe hordozom*, a szent vérben való hitem által, a Jézus nevében.

Minden egyes esetben *hivatkozol* a szent vérre, amikor egy *szellemi mozdulás* történik, amikor *kérsz*, amikor Isten *elkészíti a megoldást*, amikor *befogadod* a szívedbe, mindig *elpecsételed* azt a szent vérrel.

Egy *pecsétet* teszel rá a szent vérrel. *Hivatkozol* a szent vérben levő hitedre, hogy az által kértem Atyám, az által fogadtam el. A szent vérben való hitem által elfogadtam, és meg van nekem. Jézus nevében. Egy *pecsétet* teszel rá, a *szent vér pecsétje* van az *imádon*.

És most, ha jön az ellenség, egy-két hét eltelik, és semmi nem látszik abból, amiért imádkoztál. És az ördög azt fogja mondani, hogy na, látod meg se hallgatták az imádat. Jön a *kísértő*, és ilyeneket mond, és ilyen hasonló kísértésben lesz részed. És akkor nem kell mást tenned, mint annyit kell végig gondolnod, hogy én az *imámat a szent vér fölött mondtam el!*

Én nemcsak úgy magamban imádkoztam, és nemcsak az Atyának, és Jézus nevében, ahogy az Ige mondja, hanem odaállítottam a *tanúmat*, akit Isten rendelt nekem. Az *Igét* imádkoztam,

az egyik tanú, a másik tanú a *szent vér*. Tehát tanúim vannak, hogy elmondtam az imámat. És ez a szent vér, mint *tanú*, *megszólal* az imám felett.

És ördög, mostantól kezdve, nem én, hanem maga a *szent vér van ellened*, mert megkísértettél. És a szent vér meg fog *szólalni*. És meg fogod látni, hogy milyen forradalmi dinamizmus [lendület] fog jönni az imádságaidra, hogyha *beállítod* a drága *szent vért*, mint szeplőtelen tanút.

Meg fognak *mozdulni* a dolgok, nagy gyorsasággal. Nem azért, mert te valami olyat tettél, hanem azért, mert Isten mindig tekint a szent vére. Isten rátekint a szent vére, és azt mondja: Ámen! Ez a vér kiontatott értük. Ez a vér váltság volt értük. Ez a vér, engesztelés volt értük. Ez a vér megszólal felettük.

Az Atya gyönyörködik ebben, és kirendeli az *angyalait* a segítségedre. Amikor mindezt végiggondoltad, nincs más dolgod, mint elkezded *magasztalni* ezt a szent vért, ami *megváltott* téged. A szent vér *magasztalásába* kezdesz a trón előtt. Nagyon hosszan lehet időzni, *hálaadásokkal*, a szent vér *dicsőítésével*, magasztalásával, és *közelebb* fogsz kerülni a szent vér *lűktetéséhez*.

Amikor ezt teszed, amikor ezzel időzöl, akkor ennek az *igazsága* egyre jobban fog *elmélyülni* a szívedben. Többé *nem lesznek kétségeid*, hogy az imád megválaszolást nyernek-e? Mert a szent vér valóban *tanú*, és valóban *megszólal*, valóban elvégzi ezt a nagyon fontos dolgot. Isten ezért adta.

Kézzelfoghatóbb a számunkra, mint ha azt halljuk, hogy Szent Szellem. A *Szent Szellem* bennünk él, de nem tudjuk, hogy *miként néz ki*. Hogyan gondoljuk el, hogy képzeljük el. A *vérről* mindenkinek van *elképzelése*. Amikor megvágjuk az ujjunkat, és folyik a vér, mennyire élő az.

A *szent vér* élő volt itt a földön és most fönt él a *trónon*. Hívd *segítségül* az életed felett, és engedd, hogy *lűktessen* az életed felett, mert egy életet fog hozni az Istentől. Egy szent élet fog *lűktetni* az életed felett.

Meg fognak *változni* a dolgok körülötted, nagy gyorsasággal. Garantáltan. Mert *minden erő* ebben a szent vérben van elhelyezve, aki minket megőrzött, a Jézus nevében. Boldogra prédikáltam magam, lejárt az egy órá. De nincs vége.

Elmondom nektek, hogy amióta kigyűjtöttem ezeket az Igéket a szent vérről, és *rendszeresen időzök* vele, az én életemben is megelevenedett az imádság öröme. Jobban, mint valaha. Mert tudom, hogy ami imát elmondok, az úgy van, az *megáll* a trón előtt. Nem lehet másként, mint ahogy *én kértem*, és ahogy Isten megadta nekem. Hatalmas *megerősítést* ad.

És ha valaki szeretne ezeken az Igéken időzni, az *I. Imakönyvben* ki vannak szedve az Igék, egyik a másik után pontosan. A *Vér imádság* alatt megtaláljátok ezt az igegyűjteményt, és időzzetek vele, mert ennek *valóságossá* kell válni az életünk felett. Hogy mit jelent a szent vér *lűktetése* az életünkben.

Most pedig, hogy a gyülekezet hite ne vesszen kárba, hanem egybe legyünk, szeretnék egy megvallást tenni veletek. Ezt az imát én a *családommal*, ha tudom, minden nap elmondom. Ha nem tudom őket magam mellé begyűjteni, akkor elmondom *magam*.

De *minden nap elimádkozzuk*, és a szent vér elkezdett lűktetni a családom felett is. Látom a változásokat. Régen nem éltem ilyen *intenzíven* ezzel, javasolom nektek, hogy vessétek be ezt a *hatalmas fegyvert* az életek felett, mert *hatalmas változásokat* fog hozni.

Buzogjon fel a szívetek, hogy ezt megteszitek, mert az *Igével élni kell*. Ha nem működtetik, soha nem fog működni. Az *Igével élni kell*. Most fogunk venni a szent vérből, ahogy az Írás mondja.

Az Imakönyvünkben van, és kiment a körlevél, akinek nincs, az vagy a szomszéd Imakönyvéből mondja, vagy mondja utánunk. A Kék Imakönyv 114. oldalán van egy kiváló imádság arról, hogy miként lehet élni a szent vérrel.

Kikukucskál a hitünk, hogy tényleg így van ez, *rá kell ébrednünk* arra, hogy a szent vér lüktetése egy *valóságos áldás* az életünk felett. És a tolvaj nem jöhet közelebb, mint ahol meghúztad a vonalat. Kell *élned* vele! Helyezzük oda szívünk minden *kívánságát* erre a szent vér *meghíntésre*. Ámen!

VESZEK A SZENT VÉRBŐL

Drága mennyei Atyám, Jézus nevében jövök Eléd, a szent oltárod elé, a Krisztus Jézus Főpapom elé, a Szent Szellem által. Hálával áldozom Neked a Szent Vér megtisztító, oltalmazó és életet adó erejéért az életemben, amit a Te szerelmes szíved dobogása szolgáltat és keringtet az életemben. (Zsidó. 10,19)

Az Igéd szerint a Sion hegyéhez járlok, az angyalok ezreihez és az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghíntés véréhez, amely megszólal felettem.

A szent és szeplőtelen vér megszólal felettem, és Isten akaratát szólja az életem felett. Mivel a Te rendeléseidből és kegyelmedből közösségem van a Szent Vérral, ezért odajárulhatok a Szent Vér meghíntéséhez, Szent Vér meghíntése, borítsd be az életemet teljesen. (Zsidó. 12,22.24)

Felemelem a hálaadásnak poharát, és megáldom azt, a Krisztus vérével való közösségem az. A Szent Vér közösségében megszentelten állok Előtted. Köszönöm Atyám, hogy a Szent Vér kering az életemben. (1Kor. 10,16)

Drága Főpapom, Úr Jézus, eléd járulva megkérek, vegyél a Szent Vérből, és a papi felszentelésem részeként hintsél meg engem a Szent Vérral, hogy mindig pontosan halljalak, hogy kezem minden munkája áldott lehessen, és hogy minden utam a Te oltalmazásban és akaratodban lehessen és beteljesedjen. Drága Szent Szellem, áradj mindezen a területeken, és hozd a szent olajodat, mert a Szent Vér meghíntése által a Te szent olajad folyhat, és így megkened a fülem, hogy mindenkor halljak Tőled. Felkenetést adsz nekem arra, hogy amire a kezem teszem, áldott, gyógyult és teljes legyen, és minden utam a tökéletes akaratodban beteljesedjen. Magasztallak Atyám, hogy a Szent Vér által ezt beteljesítet az életemben, (2Móz 24,6.8)

Veszek a Szent Vérből, amely kiontatott itt a földön, a kereszten, és most fent van a mennyben, és egyben bizonyosságot tesz itt a földön. Veszek ebből a Szent Vérből, a Bárány Vérből, a szeplőtelen és tökéletes áldozati Bárány Vérből, és hintek a szellememre, a lelkemre, a testemre, és az egész életemre, annak ajtófélfáira, és szemöldökfájára, Jézus nevében. Veszek a Szent Vérből, és hintek az akaratomra, az érzelmeimre, az indulataimra, az értelmemre, a gondolataimra és a memóriámra, Jézus nevében. Így csak a Te akaratod élhet bennem, csak a Te érzelmeidet hordozom a szívemben, csak a Te indulataidat és szándékaidat engedem meg: a Te értelmed birtokában csak a Te gondolataidat gondolom, mert a Szent Vér uralkodik felettem, Jézus nevében. A Szent Vér keringése tisztaságot, isteni képességeket, teljes helyreállítást és gyógyulást hoz mindezen a területeken. (2Mózes 12,7. 1Ján. 5,8)

Veszek továbbá a Szent Vérből, és hintek a Könyvre, hogy mindenkor tiszta kijelentéseket vehessek belőle: hintek Isten Szent Igéjére, hogy az élő és ható lehessen az életemben: Hintek a Gyülekezetre, a gyermekeimre és családom minden tagjára. Hintek a kapcsolatokra és kötelekre a Testben, hogy a tiszta szeretet tudjon áradni az örök élettel, a gyógyító kenettel és a Szent Szellem csodálatos kegyelmi ajándékaival. (Zsidó. 9,19–20. 12,24)

Veszek a Szent Vérből, és hintek az angyalok munkáira, és az angyali küldetésekre, hogy nagyobb betekintést kaphassak ezekbe, és hogy minden küldetésük beteljesedhessen. (Zsid. 1,14. Zsolt. 103,20–21.)

Köszönöm Atyám, hogy elmostad rólam véremet, hogy megmostál a víznek fürdőjével az Ige által, hogy meghintettél Jézus Krisztus Főpapom által a Szent Vérrel, hogy közösséget engedsz nekem a Szent Vérrel, és hogy megkentél engem csillogó olajjal, a Szent Szellemed által. (Ezék. 16,6. 8–9. Ef. 5,26.)

Köszönöm Atyám, hogy a velem való szövetségnek Véréért kihozod a foglyokat a tömlőcből, kibocsátod őket a kútból, amelyben nincs víz, és megitatod őket az örök életnek vizével, és megkened őket csillogó olajjal. (Zak. 9,11.)

Atyám, a Te kegyelmedből elfoglaltam a hatalmi helyemet Krisztusban. Ott trónolok és uralkodom az ellenség minden ereje felett, ahova Krisztust ültetted, amikor feltámasztottad Őt a halálból, és ültetted Őt a jobboldra a mennyekben; magasan minden fejedelemség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölé, amely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következendőben is: és mindeneket vetettél az Ő lábai alá, és Őt tetted mindeneknek fölötté a Gyülekezet fejévé, mely az Ő Teste, teljessége Őnéki, aki mindeneket betölt mindenekkel. Erről a hatalmi helyről parancsolok a fejedelemségeknek, hatalmasságoknak, ez élet sötétsége világbíróinak, és a gonoszság szellemeinek, melyek a magasságban vannak, hogy foglalják el a helyüket az életben Krisztus Testének lábai alatt.

A keresztfán szerzett győzelmet a hitem által érvényesítem felettük a Szent Vér által, és a béke Istene meg fogja rontani, és meg fogja semmisíteni a sátán minden ezen erejét, tervét, szándékát és időztetését a lábaim alatt hamar. A Szent Vér tesz minderről bizonyosságot, tanúskodik és megszólal felettem. (Ef. 1,20–23. 6,12. Róm. 16,20. 1Ján. 5,8.)

Az adóslevelem, és az ellenség minden követelése, terve és szándéka, amelyet arra felírt, eltervezett és kiírt ellenem: mindaz oda lett szegezve arra a keresztfára, amelyen Jézus szenvedett. Érttem szenvedett sebeiből a Szent Vére folyt az ellenem szóló kézírásra, és minden, ami az adósleveleken szerepelt, minden, ami arra írva volt, eltöröltetett, mert lemosta és eltörölte azt a Szent Vér. Így a Szent Vér az ellenség minden követelését eltörölte Isten kegyelméből az életben, és eltette azt az útból. A hatalom helyéről— ahol most trónolok és uralkodom és uralmat gyakorlok Krisztussal— kijelentem: a keresztfán minden adósságom eltöröltetett Jézus Vére által. A hitem által érvényre juttatom ezt a szent győzelmet az életben, és szólítom a Szent Vért, szólja ezt felettem, mert Isten örök igazsága ez.

A keresztfának győzedelmes Vére által kijelentem továbbá: semmi nem akadályozhat engem abban, hogy Isten tökéletes akarata beteljesedjen az életben. Semmi nem szakaszthat el Istennel szerelmétől, mely van az én Uram Jézus Krisztusban. Mindezt annak nevében parancsoltam, aki Istennel jobbján van — én is Őbenne —, felmenvén a mennybe; akinek alávetettek az angyalok, hatalmasságok és erők. Mindezen erők engedelmeskednek és behódolnak a Jézus nevére, mert alávetettek Jézus teljhatalmának.

Atyám, hálát adok, dicsőítelek, és örvendezek ebben a győzelemben, amelyet számomra szereztl, és amelyet most érvényesítettem a Jézus nevében, a Szent Vér pecsétjével. Ámen. (Kol. 2,14–15. Róm. 8,38–39. 1Pét. 3,22.)

A hatalom helyéről parancsolok, el kell engedned az életemet, és minden szeretettem életét, mert a Szent Vér—ami a váltság volt érettem—kifolyt a kereszten. Meghúzó ezen terület körül a Szent Vér vonalát, és azt át nem lépheted; ezt a területet nem érintheted, lábadat erre a földre nem teheted, mert Istennek szentelt az a Szent Vér által, Jézus nevében és hatalmában. Maga a Szent Vér van ellened ezen a területen, a hitem pajzsával kifestve. Köszönöm Atyám, hogy az őrző, védő szárnyaid alatt, a Szent Vér oltalmának védőburkában élhetem az életemet. (Zsid. 12,24. Ef. 6,16.)

Atyafiak vádolója, sátán, aki vádolod a szenteket éjjel és nappal, kitartom ellened a Szent Vért, és így maga a Szent Vér van ellened. A Szent Vér erejében megsemmisült minden gonosz szándékod, terved, küldetésed és időzítésed, Jézus mindenható nevében. Így győztes vagyok a Szent Vér által, a szellememből fakadó hatalmi imáim által, és a bizonyágtételek beszédei által. Isten kegyelméből ama nemes harcot megharcolom, és így az enyém lesz a győzteseknek járó jutalom. A teljes jutalmat elnyerem, mert velem van Isten kegyelme. (Jel. 12,11. 2Tim. 4,7.)

Atyám, meg van írva a szent Igédben: „Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne lévő élet által szerez engesztelést.” Így a Krisztus Testének élete a Szent Vérben van, mely kering és élteti a Krisztus Testét, így engem is. Az én életem is a Krisztus Vérében van. A Szent Vér szerzett nekem engesztelést, megmosott engem és adott nekem új életet. Ez a Szent Vér oltalmazza, újítja meg és teljesíti be az életemet, mert ki vagyok választva a Szent Vér meghintésére. A Szent Vér által kegyelem és békeesség adatik nekem bőségesen, hogy Isten tökéletes akarata beteljesedjen az életemben.

A Szent Vér meghintése által a lelkiismeretem megtisztult a holt cselekedetektől, hogy örök hűséggel szolgálhassak az élő Istennek Ámen.

Győztes vagyok a Bárány Vére által, és a bizonyágtételek beszédei által, mert a Szent Vér megszólal felettem, mint tanú bizonyágtévő, mindezek a területeken, ahol a hitem pajzsával kifestettem. Ámen!

Hathatós volt ez az imánk. A szellemünk fellendült ez által. Használjátok a szent vért minden helyzet felett, amiben még nem láttátok az áttörést, azt hamarosan meg fogjátok látni. A szent vért fogom ma rátok imádkozni a gyógyító sorokban, a ti hitetekkel együtt. Bizonyágul hívjuk ma a szent vért a fölött, amiért jöttél. Ketten egy akaraton megteesszük, a szent vér ott lesz feletted.

A drága Úr Jézus kegyelméből elindítjuk a gyógyító sorokat. A gyógyító kenetet a torokban éreztem erősen. Ha valakinek szüksége van a gyógyulásra, a vesékben, a vesék környékén, mellékvesék tájékán van gyógyító kenet. Tegnap a térdben volt érzékelhető a gyógyító kenet.

Bármilyen területen meg lehet gyógyulni a gyógyító kenet által. Ugyanis a gyógyulás kezdeményezheted te, vagy kezdeményezheti az Úr. Ha az Úr kezdeményezi, azok a gyógyító ajándékok, ha te kezdeményezed, akkor pedig a hitedet kell kifestíteni. De mindenféleképpen gyógyulás a végeredmény. Ámen. Jézus nevében.

„Ráadás” – a nyilvános adás alapján:

Szeretnék veletek egy kicsit az oltár elé menni, nyelveken szólva. Ahova a *vér* került, oda kerül az *olaj* is. Így van ez velünk is, aki *újjászületik*, képes *beteljesedni* a Szent Szellemmel. És most fogunk egy keveset a trón elé járulni. Az utolsó szót mindig a Szent Szellemnek szeretjük adni, teljességében. Kicsit imádkozunk nyelveken.

Emeljük fel szívünket a drága Úr Jézusban. Hallelúja! Drága Szent Atyánk. Hozsánna. Megköszönjük a jóságodat, Atyám, a kegyelmedet, az irgalmadat, hogy megértéseket hozol a szívekre Atyám, hogy ne legyünk tudatlanok. Többé nem igaz, hogy elvesz az én népem, mivel tudomány nélkül való, Atyám, mert *teljes ismerettel* bírunk, a Te *megváltásod felől*.

Szólítjuk a szent vért, a meghintés vérét, *bevonjuk* az ajtófélfát, a szemöldökfát a szent vérrel. Életünk minden területére *kiterjesztjük* ezt a szent vért. Szólítjuk Őt, mint a *tanút*, hogy *szóljon* meg az életünk felett. Szent vérrel van *átítatva* az egész életünk Atyám, a *hitünk* által, a Te jóságodból, kegyelmedből, *örökkévaló szövetségedből*. Uram, imádattal jövünk, szellemben és igazságban. Hallelúja! Örökkön-örökké Tiéd a dicsőség.

Adj nekünk *látásokat* és álmokat. Uram, az utolsó időkben kérjük a *kései esőket*. Atyám, szólítjuk az *elveszetteket*, északról, délről, nyugatról, keletről. Szólítjuk az elveszetteket be a gyülekezetekbe. Atyám, a pásztoroknak jobb és bal felül való *segítőket* kérünk, hűséges *oszlopokat* a Jézus nevében. Mindenekfelett Uram, Tiéd a dicsőség a Templom építéséért. Mert szent templomot építesz, élő kövekből. Hallelúja. Dicsőség legyen Neked mindörökkön-örökké. Ámen.

Drágák vagytok az Úrban, szent vérrel meghintettek vagytok. A szeretet áradjon köztünk.